

Յովհաննէսեան 1 ր., Յ. Ղազարեան 50 ր., Ի. Կեօրեան 50 ր., Ս. Արաբեան 1 ր., Մ. Բա-
 ճատրեան 1 ր., Բ. Տորթաճեան 1 ր., Ք. Տէր-
 Միկայէլեան 1 ր., Կ. Քարահանեան 1 ր., Պ. Եղի-
 կեան 1 ր., Մ. Պատուականեան 1 ր., Կ. Շիլիան
 1 ր., Հ. Ժամբարեան 1 ր., Բ. Բաղդասեան 2 ր.,
 Մ. Արաքեան 1 ր., Յ. Տէր-Մարտիրոսեան 1 ր.,
 Յ. Խոնճուցեան 5 ր., Յ. Տէր-Մկրտչեան 3 ր.,
 Գ. Ջալալեան 1 ր., Ն. Բաղդադեան 3 ր., Յ. Տի-
 մոսեան 1 ր., Վ. Բէկլարեան 2 ր., Խ. Շահ-
 նազարեան 1 ր., Մ. Պատուականեան 2 ր., Ա.
 Տէր-Յովհաննէսեան 1 ր., Մ. Արաբեան 50 ր.,
 Ա. Պալաքեան 1 ր., Ս. Մատուական 1 ր., Յ. Մա-
 տուական 1 ր., Ն. Բարխուդարեան 1 ր., Մ.
 Միրզայեան 2 ր., Ե. Գասպարեան 1 ր., Ա. Ա-
 նանեան 1 ր., Հ. Խաչատրեան 1 ր., Գ. Հարու-
 շեան 3 ր., Բ. Խաչատրեան 1 ր., Ի. Արիբեան 1
 ր., Ա. Հախումեան 1 ր., Ն. Ղազարեան 50
 ր., Ա. Բարաքեան 1 ր., Ա. Ճգնաւորեան 1 ր., Ն. Պո-
 Սափարեան 1 ր., Մ. Ղազարեան 1 ր., Ն. Պո-
 դոսեան 2 ր., Գ. Հաղպատեան 1 ր., Ե. Խարաթի-
 շեան 2 ր., Մ. Կարիբեան 1 ր. 50 ր., Մ. Ղուկա-
 սեան 1 ր., Մ. Խոնճուցեան 6 ր., Ն. Կեանյի-
 ցեան 1 ր., Մ. Խաչիկեան 1 ր., Յ. Պարոնեան 1
 ր., Խոզարեան եղբայրք 1 ր., Գ. Միրիշնյան
 1 ր., Ղ. Բայեանդրեան 1 ր., Ն. Մէլիք-Փաշայեան
 1 ր., Մ. Գ. Տէր-Գրիգորեան 1 ր., Վանի Կիլեան
 1 ր., Մ. Խուրարեան 1 ր., Ա. Այրիբեան 1 ր.,
 Ա. Տէր-Պետրոսեան 1 ր., Գ. Միլիք Մանուկա-
 րեան 1 ր., Ք. Տորթաճեան 1 ր., Մ. Մի-
 Նասեան 50 ր., Ք. Գասպարեան 1 ր., Ի.
 Քալիպեան 2 ր., Մ. Քոչարեան 1 ր., Ք. Քո-
 թափեան 2 ր., Մ. Յովիթեան 2 ր., Գ.
 Խաչիկեան 3 ր., Ե. Գասպարեան 2 ր., Յ. Մուղ-
 ճեան 1 ր., Ա. Քառուկեան 1 ր., Մ. Քառու-
 մեան 1 ր., Мосестъ-Бекъ Пирумовъ 1 ր., С. Да-
 ниевковъ 1 ր., Ա. Նարիկեան 1 ր., Գ. Անարո-
 նեան 1 ր., Գ. Ղազարեան 1 ր., Յ. Միլիք-Բէգ-
 արեան 5 ր., Մ. Մուսայեան 1 ր., Յ. Գասպար-
 րեան 1 ր., Ք. Քարահանեան 1 ր., Յ. Աղաճեան 1
 ր., Հ. Բէկ Մարտիրոս-Բէկեան 2 ր., Խաչատրու-
 ճեան 5 ր., Ի. Ճգնաւորեան 1 ր., Ա. Բէկ Յով-
 ճաննէսեան 1 ր., Ք. Ճգնաւորեան 1 ր., Ա. Մը-
 դուսեան 1 ր., Վ. Քահանայ Շախինեան 1 ր., Յ.
 Տէր-Գասպարեան 1 ր., Յ. Մանկասարեան 1 ր.,
 Ա. Հայկազեան 2 ր., Ա. Բէկ Մատուական 1 ր.,
 Ի. Մեղրուկեան 1 ր., Ա. Ներսէսեան 1 ր., Մ.
 Մնացականեան 1 ր., Բ. Արզումանեան 1 ր., Ս.

Տէր-Գրիգորեան 1 ր., Կ. Քոչարեան 2 ր., Յ. Ա-
 բուրգեան 1 ր., Մ. Ջալալեան 1 ր., Յ. Օճանեան
 3 ր., Կ. Ղազարեան 3 ր., Մ. Կ. Մարգարեան 1 ր.,
 Ա. Տէր-Ներսէսեան 1 ր., Ա. Աղաճեան 1 ր., Ս.
 Աղաճեան 1 ր., Ա. Աղաճեան 1 ր., Ս.
 Քարահանեան 1 ր., Յ. Կեանյիցեան 1 ր., Ի. Բաղ-
 դատեան 2 ր., Մ. Խաչատրեան 1 ր., Ա. Բարա-
 յեան 2 ր., Чинададзе 3 ր., Цициановъ 1 ր., Գ.
 Багатуровъ 1 ր., А. Михайловъ 1 ր., Մ. Բէկ-
 Ղուկասեան 1 ր., Ա. Բարաքեան 1 ր., Գ. Նազա-
 րեան 1 ր., Ա. Տէր-Ստուածածտարեան 1 ր., Մ.
 Խաչատրեան 1 ր., Մ. Սարումեան 1 ր., Յ. Արզա-
 րեան 1 ր., Ա. Յովհաննէսեան 1 ր., Ի. Ջորարեան
 1 ր., Բ. Վարունցեան 1 ր., Նուբէր յայ և այլ
 անձանց 46 ր. 70 ր. Արդող գումարն է 254
 բուրջ

**Շուշու թուրքաց մասնի մի քանի վաճառական-
 ները**

ՆԱՄԱԿ ԵՄԱՐՈՒՄ

26 փետրվարի

Շատ ժամանակ է արդէն, որ մտադիր էի յո-
 գուտ «Արարատեան» ընկերութեան հանձնարարու-
 թիւն անել Շամախու, բայց ծանօթ լինելով մեր
 շամախեցոց ներդրութեանը, չէի վճռում սկսել և
 սպասում էի յարմար միջոցի, երբ ամսոյա 13-ին
 կարողացի Մշակոյ լրագրի 19-րդ համարը Վանի
 սովատանքների մասին, այլ ևս չը սպասեցի և վրձ-
 ունցի դիմել մեր պատուելի շամախեցիներին՝ յու-
 սալով սորանց ազգասիրութեան վրա, Նոյն օրը
 միտքս յայտնելով տեղոյս վաճառական պարոն
 Բրիտանիոյ Բաղդասարեան Նազարեանց ազգա-
 սիրտասարդին՝ ինչոքեցի օգնել ինձ: Նա մեծ
 ուրախութիւնով ընդունեց ինչորոշ և երկուսս
 միասին՝ բանալով մի ստորագրութիւն «Հանձնարարու-
 թիւն» վանի սովատանքների օգտին և «Արա-
 րատեան» ընկերութեան վերագրող սկսեցինք
 պատել խնամով խանութ և սննից տուն: Չը
 մոռացանք հետեւինս վեր առնել և Մշակոյ յի-
 շույ համարը, որը հարկաւոր տեղերը կարգում
 էինք: Չը նայելով որ Շամախու մէջ էլ այս օտ-
 ռի ոչ նուազ քան Անդրկովկասեան միւս քաղաք-

Այնտեղ, այն հովանաւոր ծառերի ստուերի ներ-
 քոյ կամնուտ էր հանգստութիւն զանել, Նրա
 սիրտը սաստիկ տանջվում էր, նրա հոգին գտնվում
 էր մի քաղաք խառնութեան մէջ... Այսպիսի րօ-
 պէներում, ծառը, ծաղիկը, տերեւերի չնչոցը խօս-
 ւում են սիրահարվածին աւելի բնախորհրդալիսու-
 թեր, ինչ որ չէր կարող ստել բանաստեղծ մարդու
 լեզուն: Նա պատկած փափուկ խոտերի վրա, սա-
 դարթալիստ ոստերի միջից, կերպր անխորհուրդ
 կերպով նայում էր դէպի կապուտակ երկինքը,
 հետազոտում էր, թէ որպէս սպիտակ ամպերի
 պատառները շտապով լողում էին օդի մէջ, միա-
 նում էին, կուտակվում էին միմեանց վրա, և կազ-
 մում էին սև թուղիներ: Նա մտնում էր գուշա-
 կում... Այդպէս էր և Վարդանի սիրտը: Նրա
 հոգում թագնված, անորոշ, անկերպարանք կրքեր
 կարծես, միանգամից միտաբանվեցան, և ձևակեր-
 պեցին այն սրբազան զգացմունքը, որ հոգեբաննե-
 րի լեզուով կոչվում է սէր...

Վարդանը վաղուց գիտէր, որ Ստեփանիկը աղ-
 ջիկ է: Նրան յայտնի էին մինչև անգամ այն պա-
 ճառները, որ ստիպել էին նրա ծնողներին իրանց
 դատակին տղայի հագուստը և տղայի անունով
 մեծացնել: Այդ իսկ անգամայնքները գրաւեցին
 զգարուն երիտասարդի՝ ուսուցչութիւնը դէպի ան-
 բախտ աղջիկը, և այդ իսկ հանգամանքները լցրին
 նրա սիրտը մի հերոսական նախանձով, ազատելու
 նրան իր անբնական դրութիւնից: Կարեկցութեան
 զգացմունքը տեղի տուեց սիրոյ զգացմունքին:
 Բայց մինչև այն օր այդ զգացմունքը լուռ էր Վար-
 դանի սրտի մէջ: Մինչև այն օր գտնէ միանգամ
 չէր ունեցել նրա հետ սիրային բացառութիւններ,
 և ոչ որ և իցէ ցոյցով ակնարկել էր նրան, թէ
 իրան յայտնի էր նրա աղջիկ լինելը: Թէև Ստեփան-
 իկը խիստ մտերմաբար ընտանացած էր նրա հետ,
 թէև երբեմն բնութիւնը պահանջում էր իրանը, և
 ծպտեալ օրիորդը, չը նայելով իր բոլոր զգուշու-
 թեանը, արտայայտում էր այն խորհրդաւոր յառ-
 կանչները, ինչ որ յատուկ են կոչող, ինչ որ ծածկել
 չէ կարող հասակ առած աղջիկը...

Վարդանը երկար պառկած էր պարտէզի մէջ
 և անհանգստութեամբ անդադար մի կողքին մի-
 սի վրա էր չուռ գայիս: Եանկարծ նրա ակամօյն
 դիպաւ խնչոցի ձայն, յետ նայեց, տեսաւ, որ

ներում տիրում է թանցուրթիւնը, և որ այստեղի
 հարուստ վաճառականները ցրած են Ռուսաս-
 տանի զանազան քաղաքները, իսկ քաղաքումս մը-
 նացեալ միջին դասի իւրաքանչիւր ընտանիք պա-
 հուտ է իր հաշուով մի աղքատ ընտանիք 5 կամ
 6 հոգուց բաղկացած, դարձեալ մեզ յաղղկեցաւ
 մի քանի օրուայ ընթացքում ժողովել մէկ հարիւր
 տասն և մէկ ր. (111) բուրժի, որը ստորագրու-
 թեան թերթի հետ ուղարկելով խմբագրութեանը
 ինչորոշ եւ փողերի հասցնել «Արարատեան» ըն-
 կերութեան, կենն ընկերութեան օգտին պահե-
 լու և միւս կէսն Վանի սովատանքներին բաժանելու
 համար, իսկ նուիրատուների անունները հրատա-
 րակել ձեր պատուական թերթում:

Ք. Եպիսկոպոս 5 ր., Բ. Նազարեանց 10 ր.,
 Ա. Քալաթեանց 10 ր., Պ. Ներսէսեանց 5 ր.,
 Գ. Տէր-Մկրտչեան (ուսուցիչ) 3 ր. 10 ր., Բ. Լա-
 յայեանց 3 ր., Չ. Տէր-Ստեփանեանց 3 ր., Մ.
 Կահազեանց 3 ր., Յ. Խաչատրեանց 3 ր., Բ. Բէկ
 Նիկիտեանց 3 ր., Ա. Տէր-Սահակեանց 3 ր., Հայ ոմն
 3 ր., Շ. Վրասեանց 3 ր., Է. Փիրբուզարեանց 3
 ր., Յ. Խոնցեան (գրացի) 2 ր., Ա. Վարդանեանց
 2 ր., Գ. Քահանայ Յովիթեանց 2 ր., Ս. Քահա-
 նայ փրկիրեանց 2 ր., Յ. Քահանայ Տէր-Ազգեանց
 1 ր., Ա. Գարրիէլեանց 2 ր., Պ. Խաչատուրով 1
 ր., Մ. Ղազարով 1 ր., Մ. Տէր-Նայապեանց 1 ր.,
 Ք. Ջալալեանց 1 ր., Պ. Արզումանով 1 ր., Յ.
 Տէր-Մանուէլեանց 1 ր., Կ. Շահվերդեանց 1 ր.,
 Պ. Վասով 1 ր., Գ. Քարապեանց 1 ր., Յ. մահ-
 տեի Սարգսեանց 1 ր., Ա. Ջանուկեանց 1 ր.,
 Գ. Յովհաննէսով 1 ր., Գ. Շամախեանց 1 ր., Բ.
 Վլասով 1 ր., Գ. Մարտիրով 1 ր., Ա. Նազարով 1 ր.,
 Ա. Կեանյիցով 1 ր., Տէր-Սարգիսով 1 ր., Բ. Օսմա-
 նեցով 1 ր., Ի. Լազարեանց 1 ր., Գ. Սարգիսեան 1
 ր., Անյոյստ 1 ր., Բ. Բէկ Նազուրով 1 ր., Մ. Խա-
 խանեանց (խմբ. ծախող) 1 ր., Հ. Մարտանեանց
 1 ր., Ս. Քառուկեանց 1 ր., Ա. Մարգարով 1 ր.,
 Ա. Եպիսկոպոս 1 ր., Գ. Քոնմանով 50 ր., Ն.
 Տէր-Սահակով 40 ր., Հ. Խւսնով 50 ր., Ա. Ռուս-
 տամով 50 ր., Ե. Բահրամով 50 ր., Մ. Ղարաղա-
 շեանց 50 ր., Ա. Տէր-Մանուէլով 60 ր., Ա. Պո-
 դոսեանց 50 ր., Մ. Ջալալով 50 ր., Յ. Աստուած-
 ժտարեանց 50 ր., Յ. Ազատով 40 ր., Յ. Մկրտ-
 չեանց 40 ր., Հ. Ղէլվանով 40 ր., Բ. Մատուրով
 30 ր., Գ. Պետրոսով 30 ր., Ա. Կեօղջայով 30 ր.,
 Ա. Սարգիսով 20 ր., ոմն հայ 20 ր., Մ. Միրզա-
 բէկեանց 20 ր., Ք. Տոնիով 20 ր., Մ. Վարդա-
 նով 20 ր., Ա. Ազատեանց 3 ր. 80 ր., Գումարը

Ստեփանիկը գայիս էր իր մօտ: Խեղճ երիտասար-
 ղի սիրտը սկսեց զողողալ. երբէք այնպէս չէր
 բարախել այն երկաթէ սիրտը...

Ստեփանիկը մօտեցաւ, և փոքր ինչ երկշոտ
 կերպով մի քանի քայլ հեռաւորութեան վրա կան-
 գնվում, սասց.

— Հաչը պատրաստ է, հայրս կանչում է
 Քեզ:

— Գնի՛նք ինչ այնտեղ է, հարցրեց Վարդանը,
 պառկած տեղից վեր կենալով, և նստելով մի
 թուփի վրա, որ շինած էր որպէս հովանոց և շըր-
 չպատած էր կանաչ պատառներով:

Ստեփանիկը մի արհամարհական խոժոռ գործե-
 լով իր սիրուն դէմքի վրա, պատասխանեց.

— Դէ՛հ, գործը տանէ նրան,— այնտեղ է:

— Ի՞նչ է չես սիրում Գնի՛նքում, Ստեփանիկ,

— Նրան ո՞վ է սիրում, և ուր սիրում:

Վարդանը մտածեց, որ այժմ ամենայարմար
 ժամանակ էր յանձնել Ստեփանիկին նրա համար
 բերած ընծան: Եւ խնդրեց նրան, որ մի փոքր
 սպասէ պարտեզում, մինչև ինքը կը գնար և կը
 բերէր: Նա դիմեց դէպի սրաւը, ուր բեռներ
 մէջ դարձված էին նրա ապրանքները, և մի քանի
 րոպէից յետոյ վերադարձաւ, բերելով իր հետ մի
 կակոց: Նա կրկին մտաւ հովանոցի մէջ, հրաւի-
 ՚րելով այնտեղ և Ստեփանիկին:

— Հայրս սպասում է Քեզ, սասց Ստեփանիկը:

— Շատ չնք ուշանայ, նստի՛ր ինձ մօտ, Ստե-
 փանիկ, դեռ ճաշի ժամանակ չէ: Հիմայ ես կը
 տամ Քեզ այն բանը, որ բերել եմ Քեզ համար:

Ստեփանիկը ուրախացած նստեց նրա մօտ, իսկ
 Վարդանը սկսեց բաց անել կակոցը: Նրա մէջ
 դրած էր մի փոքրիկ արկղիկ, չինված սև փայտից
 և զարդարած գեղեցիկ նկարներով: Վարդանը հա-
 նեց իր դրպակից բանալին և բաց արեց արկղիկը:
 Նրա մէջ դրած էին զանազան կանաչի գործըր-
 արծաթով շինած և սիրուն կերպով պատրաստած,
 Մի կողմում ամբարձած էր փոքրիկ հայելի, իսկ
 արկղի յատակում կար նուագարան, որը երիտա-
 սարդի լարելով սկսեց անել: Ստեփանիկը հիաց-
 մունքով նայում էր այդ առարկայի վրա, և նա
 իր կեանքում առաջին անգամն էր տեսնում մի
 այնպիսի գեղեցիկ բան:

111 ր. ֓ոստայի ծախքը ինձանց էր: Այս գու-
 մարը ինչորոշ հասցնել ըստ պատկանելոյն,

Ա. Ազատեանց

ՆԱՄԱԿ ԲԱԳՈՒՄ

3 մարտի

Կարգավով Մշակոյ 19 համարը, պարտք համա-
 րեցի՛ր և մէք, Բաղուայ հայ աւետարանական միա-
 բանութեան անդամս, օգնութեան ձեռք մեկնել
 մեր ազգակիր Վանայ սովատանքներին, ուսով
 ժողովելով հարիւր տասն և եօթն բուրժ, որ և
 ուղարկում ենք պատուական Մշակոյ խմբա-
 գրութեանը, ինչորոշ ուր և որպէս հարկն է հա-
 ցնել այդ գումարը:

Ի կողմանէ միաբանութեան Ա. Վարդանեանց

ՆԱՄԱԿ ԽՄԱՐՈՒՄ

Թիֆլիս, 12 մարտի

Գուրբ առաջարկում էք «ԿԱՅԱՅՑ» լրագրի ա-
 խատակցին, որ Մշակոյ խմբագրութիւնը յանձն
 կառնի թարգմանել առուսերէն լեզուից հայերէն և
 ապագայի առանձին գրքով կոմս Լօրիս-Մէլի-
 քեանի կենսագրութիւնը:

Իբրև հեղինակ այդ գործի, ընդունելով մեծ ու-
 թախութեամբ ձեր բարի առաջարկութիւնը, նոյն-
 պէս և այն, որ, զոչոչացած արդիւնքը նուիրել յօգուտ
 Վանայ սովատանքներին,— խնդրում եմ Մշակոյ
 լրագրի ընթացողներից և թղթակիցներից, որոնք
 որ և իցէ տեղեկութիւն կունենան կոմս Լօրիս-Մե-
 լիքեանի կենսագրութեանը վերաբերեալ,— ուղարկել
 այդ տեղեկութիւնները, թէ առուսերէն և թէ հա-
 յերէն լեզուով «ԿԱՅԱՅՑ» լրագրի խմբագրութեա-
 նը, կամ ուղղակի Մշակոյ խմբագրութեանը,
 որտեղից, յուսով եմ, յանձն կառնէք ուղարկել
 նոյն խմբագրութեանը:

Միջոցէլ Սաղաթէլեանց

— Լսն է, հարցրեց Վարդանը, ուղիղ նրա ե-
 ռեսին նայելով,— առ. Քեզ եմ տալիս:

Ստեփանիկը, որ սկզբում այնքան ուրախացաւ
 Վարդանի ընծայով, յանկարծ տարեց, կարծես մի
 բան մտարեց նա, կարծես, նրան շատ դժուար
 լինէր այդ ընծայի ընդունելը: Նա հրածարվեցաւ,
 և րոպէական չփոթութիւնից յետոյ պատասխա-
 նեց.

— Լս ի՛նչ կանան մկրատը, մատնոցը և ասղա-
 մանը... դրանք աղջկայ բաներ են... ինձ համար
 մի ուրիշ բան պէտք է բերելի... ինձ համար քը
 զայի բաներ պէտք է բերելի... ես լսօ աղջիկ
 չեմ...

Այս խօսքերը արտասանեց նա մի այնպիսի դող
 գոյնով ձայնով, որ կարծես թէ, այրում էին նրա
 նուրբ-վարդագոյն շրթունքը:

Վարդանը չէր սպասում Ստեփանիկի կողմից
 մինչ այս աստիճան ծածկատուութիւն: Նա բոլոր-
 րովին շուարած մնաց, և չը կարողանալով զսպել
 իր հոգեկան վրոպմունքը, սասց.

— Գուր է աղջիկ ես, Լայա...

— Ա՛խ, դու ի՛նչ անունն էլ իմանում ես... գոչեց
 օրիորդը և ընկաւ նրա կուրծքի վրա:

Երիտասարդը զրկեց նրան, որ ցած չընկնի: Եւ
 Լայան իր սրտի սաստիկ խռովութեան մէջ, մի
 քանի անգամ մեղմ և արտասուտաբանաւ կերպով
 արտասանեց այդ խօսքերը. «Էյս աղջիկ եմ... այլ
 աղջիկ եմ... Այդ խոստովանութիւնը առաջին
 անգամ դուրս պրծաւ նրա այնքան տարի փակ-
 ված շրթունքներից մի օտար աղամարդի մօտ, ու
 բնի սիրում էր և իր սէրը մինչև այնօր յայտնել
 չէր համարձակվում...»

Բայց երիտասարդը և օրիորդը իրանց քաղցր
 յովիտակութեան մէջ ամենին չէին նկատում,
 որ մի զոչոչ աչքեր ծառերի միջից նայում էին
 նրանց վրա և ուրախանում էին: Գա Սառան էր,
 որին կոչեց այստեղ նուագարանի ձայնը:

— Այժմ Լայան աղատված է... սասց նա իր
 մտքում և հեռացաւ:

(Կը շարունակվի)